

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.10 ★ 08. Mart 2022. GOD ★ BESPLATNO ★

Živela borba za žensko oslobođenje!

Žene u Srbiji, kao i u svetu, i ovaj osmi mart dočekuju dvostruko potlačene – kao žrtve patrijarhalnih odnosa u društvu i kao radnice, eksploatisane na radnim mestima. Verbalno i fizičko nasilje nad ženama, i njegova najgora posledica - femicid, i dalje su široko rasprostranjene pojave kako u privatnim, tako i u javnim prostorima u Srbiji. Pored nasilja kod kuće i na poslu, žene se suočavaju i sa neplaćenim kućnim radom, koji uključuje brigu o deci, starijima, čišćenje i kuvanje. Pritisak na ovom polju naročito je porastao od početka pandemije, a prelazak na rad od kuće za mnogo žena značio je obavljanje plaćenog i neplaćenog rada istovremeno. Sve navedeno, u kombinaciji sa nestabilnom ekonomskom situacijom u zemlji, pogoršanjem

uslova rada donošenjem zakona poput onog o sezonskim radnicima, te stalnim pomeranjem starosne granice za penziju, dovodi do zaključka da se položaj radnica u Srbiji ne menja na bolje, već se pogoršava.

Iako je formalni zadatak liberalnih feminističkih organizacija, kao i određenih državnih institucija, postizanje rodne ravnopravnosti u kapitalizmu, činjenica je da edukacija kao i raznorazni projekti, često finansirani od strane imperijalnih sila koje su i same zaslužne za pogoršanje položaja žena u svetu, ne mogu dovesti do suštinske pozitivne promene u tom polju. U kapitalizmu je nemoguće postići ravnopravnost žena, jer je to sistem koji profitira iz odnosa u kojima je

neko eksploatisan. Ukoliko i prevažidemo patrijarhalne odnose u kapitalizmu, najbolje čemu se možemo nadati kao radnice je da će nas eksploatisati druge žene.

Prvi i najvažniji korak u borbi protiv patrijarhata i kapitalizma jeste samoorganizovanje radnica, studentkinja, nezaposlenih žena i ostalih pripadnica radničke klase u organizacije koje učestvuju kako u klasnoj borbi, tako i u borbi protiv patrijarhata.

Pozivamo sve zainteresovane radnice da nam se jave kako bismo se zajedno izborile za svoja prava!

Želimo vam borben 8. mart!

Protest naučnih radnica i radnika!

28.02.2022. godine održan je protest naučnih radnica i radnika iz Srbije u Beogradu.

Ključni zahtevi naučnih radnica i radnika, koji su podržali ovaj protest i učestvovali u njemu, su:

1. zahtev da država obezbedi jednake plate za jednak rad svih naučnih radnica i radnika uvođenjem jednakih platnih razreda za sve naučne radnike i radnice. Time bi se ukinula dosadašnja kriminalna praksa da različiti naučni radnici i radnice sa istim zvanjima, tj za isti naučni rad, primaju različite plate. Zbog ovog problema u nauci imamo situaciju da razlika u nekim platama naučnih radnika i radnica na godišnjem nivou može da iznosi i do milion dinara.

2. zahtev da država obezbedi siguran posao za sve naučne radnice i radnike. Drugim rečima, da se, uglavnom jednogodišnji radni ugovori na određeno vreme, konačno zamene novim radnim ugovorima na neodređeno.

Ovo su problemi, u moru mnogih drugih, sa kojima se naučni radnici i radnice u Srbiji suočavaju bar 11 godina.

I dok napretka po pitanju prvog zahteva nažalost još uvek nema, kada je u pitanju drugi zahtev naučnih radnika i radnica, pred sam protest, Ministarstvo pro-

svete, nauke i tehnološkog razvoja donelo je Program institucionalnog finansiranja. U pitanju je jedan od neophodnih dokumenata kojim se garantuje trajno, redovno finansiranje instituta i nauke uopšte.

Drugim rečima, izboren je prvi korak ka ostvarivanju drugog zahteva. Trenutno je od ključnog značaja da naučni radnici i radnice nastave sa vršenjem pritiska na državu kako bi se ova odredba, kojom se garantuje siguran posao za sve naučne radnice i radnike, sprovela do kraja, u svim naučnim organizacijama širom Srbije.

Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) podržava proteste naučnih radnica i radnika u borbi za njihova radna prava i poziva ih da se uključe u borbu svih radnica i radnika u zemlji, a i šire, u cilju poboljšanja radničkih uslova.

Oslanjajući se u borbi isključivo na žute strukovne sindikate, korenite sistemske promene nije moguće ostvariti. Neprijatelji svih radnica i radnika različitih struka su isti: država i kapitalizam. Radnice i radnici svih struka svoj radnički položaj radikalno mogu poboljšati isključivo ako se organizuju u nehijerarhijske radničke sindikate, ujedinjeni, solidarni i borbeni!

Protest naučnih radnika i radnica, 28. februar 2022. u Beogradu

Pobuna u Kronštatu

U martu mesecu ove godine, tačnije u periodu od 1.3. - 18.3. 2022. navršava se sto jedna godina od pobune mornara u Kronštatu (SSSR). Mornari, koji su predstavljali okosnicu revolucije, pobunili su se protiv boljševičke, partijske, krajnje nedemokratske i centralizovane organizacije i boljševičkog oduzimanja vlasti sovjetima.

U praksi je boljševička neefikasna organizacija raspodele resursa rezultovala nejednakim pristupom osnovnih životnih namirnica medju radnicima i radnicama širom SSSR-a. Mornari su se, kako bi se, pre svega, rešio taj problem u domenu ishrane populacije, zalagali za moć sovjeta i decentralizaciju, nasuprot boljševičkoj državnoj kontroli.

Naravno, boljševici su na čelu sa svojim mesijom Lavom Trockim, izabrali vlast, a ne radničku klasu, praveći pogrom nad mornarima u Kronštatu, i uterujući strah u kosti gladnim i iscrpljenim radnicima i radnicama širom SSSR-a.

Samo revolucionarne radničke i direktno - demokratske organizacije istinski delaju u cilju poboljšanja položaja radničke klase! Nijedna politička stranka, ma koliko se predstavljala kao radnička, nikad nije i nikad neće staviti radnički interes iznad svog interesa.

Uspomena na Kronštatske mornare je tu da bi nas, između ostalog, i na to podsetila i pružila nam smernice za borbu koja će istinski voditi ka radničkom oslobođenju.

Radikalna borba radnika i radnica pošte!

Radnice i radnici JP Pošta Srbije, već godinama unazad pokazuju izuzetnu borbenost i organizovanost. Periodično, na okvirno dve godine, organizuju štrajkove i blokade, a protesti su još češća pojava. Njihovu borbu smo uvek podržavali i pomno pratili, izveštavali o njoj, upozoravali na rizike, pozivali na solidarnost, a i direktno pomagali na blokadama GPC Zemun 2017. godine. Osim velike želje da se izbore za bolje uslove rada, zaposleni u Pošti svaki put se sve bolje organizuju – vremenom je potpuno zamrlo poverenje i uzdanje u žute sindikate; odluke i planove donose na zborovima; svaki put su zahtevi sve više ekonomski orijentisani, na direktne interese zaposlenih, a ne na političke interese poput smene čelnika preduzeća.

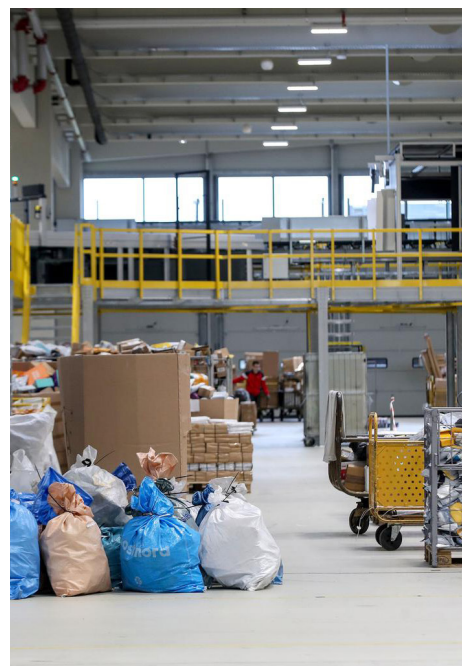
Kroz sve te borbe, bilo je neuspaha u ispunjavanju zahteva, ali i delimičnih uspeha – izdaja od strane žutih sindikata, kao i u jednom slučaju prihvatanje ponude vlade od strane štrajkačkog odbora – bez konsultacije ostalih radnika, pod pritiskom vlasti – uskratili su radnike za apsolutne

pobede. Međutim iskustvo, solidarnost, organizovanost i poverenje koje se godinama grade u Pošti su nemerljivo vredni.

22. februara 2022. godine održan je zbor radnika ispred pošte 27 na Novom Beogradu, gde su sastavljeni zahtevi i odlučeno da se održi protest sutradan održati protest upozorenja. Na tom protestu, ispred Glavne pošte u Takovskoj, održan je još jedan zbor na kome je jednoglasno odlučeno da ukoliko ne dođe do ispunjenja svih zahteva – četvrtka, 03. marta stupe u obustava rada u mnogim radnim jedinicama.

Zahtevi su:

1. Povećanje zarade za najmanje 17% za sve zaposlene
2. Hitna isplata solidarne pomoći predviđene aneksiranim kolektivnim ugovorom iz 2019. godine
3. Isplata zarade iz viška dobiti najkasnije do 20. marta ove godine
4. Transformacija ugovora na određeno vreme u ugovore o stalnom zaposlenju.

Radnici i radnice pošte su, sa ciljem da se izbore za poboljšanje uslova rada i života, 03. marta stupili u, kako sami kažu: "spontanu samoorganizovanu obustavu rada"! Nažalost, već sledećeg dana su se vratili na posao, ali uz poruke kako se pripremaju za još aktivnosti i štrajkova!

Pozivamo sve radnice i radnike pošte da se priključe organizovanju i obustavi rada, kao i da se paze prethodnih grešaka i ne dozvole nikakvim sindikatima niti pojedincima da prodaju njihovu borbu!

Pozivamo sve ostale radnike na solidarnost sa radnicama pošte: širite priču, pružite podršku radnicima pošte u vašem kraju, a ukoliko bude potrebe stupite u štrajkove solidarnosti!

Radnici pošte i njihova višegodišnja borba i organizovanje treba svima da nam služe i kao primer i inspiracija. Ne čekajte da neko drugi to uradi – organizujte se sa kolegama već danas!

Solidarno do pobede!

Pretvorimo kapitalističke ratove u radničku revoluciju!

„U ratu država daje topove, bogati volove a sirotinja sinove. Kada rat prođe, država uzme topove, bogati svoje volove, a sirotinja broji grobove.” - Narodna poslovice

Ratovi kapitalističkih sila za interese svojih vladajućih klasa nedavno su ušle u novu fazu. U danima kada su Sjedinjene Američke Države bombardovale Somaliju, Saudijska Arabija bombardovala Jemen, a Izrael bombardovao Siriju, u Ukrajni su se otvoreno sukobile NATO ekspanzija i Rusija. Kao u svim ratovima vođenim u interesu vladajuće klase, najveći gubitnik ovih pokolja širom sveta je radnička klasa.

Jasno je da je tendencija ka ekspanziji NATO, najsnažnije i najagresivnije vojne alijanse na svetu, na Ukrajinu, kao i njegoa podrška nesumnjivo nacifikovanom režimu stvorenom nakon puča iz 2014. godine u toj zemlji, bila povod za napad Rusije na Ukrajinu, jer su time ozbiljno ugroženi interesi njene vladajuće klase. Takođe je očigledno da ovim ratom SAD disciplinuju EU, koja je zbog svojih ekonomskih interesa bila itekako spremna na saradnju sa Rusijom. To su i tako funkcionišu odnosi između kapitalističkih i imperijalističkih sila.

Revolucionari, međutim, moraju delovati u interesu radničke klase, a ne ove ili one kapitalističke formacije. Treba razumeti da bez obzira na određene razlike među njima, koje ih u ovom ili onom segmentu boje lepšim bojama - borba protiv interesa radničke klase je zajednička svim kapitalističkim silama.

Nova faza kapitalističkih ratova otvorila je i novu sezonu naoružavanja među kapitalističkim krvo-llocima. Milijarde i milijarde našeg novca usmereno je u ratnu, vojno-industrijsku mašineriju. Ovu politiku sprovode sve kapitalističke frakcije, bez obzira na stranačku pripadnost. Nama posebno upada u oči da je i glavni investitor i država čiji nam kompradori kroje kapu - Nemačka - takođe otvoreno krenula da se naoružava u ogromnoj meri, dovodeći tako u pitanje odluke Postdamske konferencije iz 1945. godine.

Suočeni sa užasima rata veoma je lako napraviti grešku i impotentno pozivati na mir. Međutim, kapitalistički mir nije mir. Takav "mir" je zapravo drugačije reklamirani rat protiv radničke klase. U ovoj situaciji dosledna antimilitaristička pozicija podrazumeva preduzimanje direktnih napora za zaustavljanje kapitalističkog rata, ali istovremeno i preuzimanje kontrole nad situacijom u zemlji, te korenitu promenu društveno-ekonomskog sistema - to jest potrebno je organizovano vođenje klasnog rata.

Naša organizacija deluje u Srbiji, ekonomskoj koloniji Evropske unije, koja nije članica NATO zbog spleta istorijskih okolnosti. Međutim, iako nije deo NATO, Srbija najveći deo svojih međunarodnih vojnih vežbi i vojno-tehničke saradnje sprovodi upravo sa NATO, geografski je okružena državama koji su deo tog zločinačkog saveza, a prekinuta nit u svim srpskim

vladama u poslednjih 20 godina je aktivnost većeg broja NATO operativaca u njima.

Kako je zadatak svih revolucionara da se u periodima kapitalističkih ratova pre svega bore protiv svoje vladajuće klase i njenih militarističkih zločina, Anarhosindikalistička inicijativa će u ovom kontekstu nastaviti da se fokusira na otpor svim imperijalnim i kapitalističkim silama u Srbiji, od kojih trenutno najsnažniji uticaj ima upravo NATO. Isto tako borićemo se protiv svih pokušaja da se napusti neutralan status, te zauzme strana u ratovima koji se vode protiv naroda svuda.

Istovremeno, pozivamo vojnike svih zaraćenih strana da odbiju komande svojih oficira i onesposobe uprave svih kapitalističkih vojski. Pozivamo stanovnike zaraćenih država da se suprotstave ratu, sabotirajući ratne napore „svojih” država koliko god je to moguće. Potrebno je preuzeti kontrolu nad društvom i sredstvima za proizvodnju i predati ih u ruke radničkih i narodnih zborova. Jedino tako istinski možemo okončati sve ratove i omogućiti stvaranje pretpostavki zaista slobodnog i miroljubivog sveta, bez kapitalističkih društvenih odnosa, država i imperijalističkih razaranja.

Ne ratu među narodima, ne miru među klasama!

U Beogradu, 1. marta 2022.
Anarhosindikalistička inicijativa,
Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Ako želite da nas podržite na ovaj način, novac možete uplatiti na račun Centra za liberterske studije:
200-2269920101033-28

Uredništvo: Ivan Lazarević, Milanka Jovičić, Marko Borisavljević, Ana Jovanović

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: tel. **063/1165551**

e-mail: da@inicijativa.org

web: www.inicijativa.org

fb: <https://www.facebook.com/borbenisindikar>

Rukopisi ne gore.

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS-SR-ID
107264780